



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 560/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť K. S., zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Olosom, M. R. Štefánika 71, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 119/2011, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť K. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. novembra 2013 doručená sťažnosť K. S. (ďalej len „sťažovateľka“), podpísaná elektronickým podpisom, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 119/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

*„Som účastníkom konania v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode a konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas do rozvodu, ktoré sú vedené Okresným súdom v Žiline pod sp. zn. 15P 119/2011. Konanie prebieha vyše 2 rokov/ pričom súd koná zjavne neefektívne. Stav konania je po cca 2 rokoch vedenia konania taký, že doposiaľ nebolo vydané súdne rozhodnutie a ani nebolo vykonané relevantné znalecké dokazovanie pre účely striedavej starostlivosti, ktoré požaduje otec mal. detí.*

*Šikanózne vedenie konania poškodzuje moje práva ako i právo mal. detí a vzniká ním nenapraviteľná ujma v osobnej sfére.*

*Vo veci som podala podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorú predseda okresného súdu dňa 22.05.2013 posúdil ako čiastočne dôvodnú. Napriek tomu súd efektívne nekonal. Moju ďalšiu sťažnosť predseda okresného súdu dňa 17.10.2013 posúdil ako plne dôvodnú.“*

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

*„1. Základné právo sťažovateľa K. S... na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 119/2011 porušené bolo.*

*2. Okresnému súdu v Žiline sa prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 15P 119/2011 konať bez zbytočných prietáhov.*

*3. K. S... priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- € (slovom dve tisíc eur), ktoré je Okresný súd v Žiline povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...“*

Okrem toho sa sťažovateľka domáha, aby jej ústavný súd priznal aj úhradu trov konania.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom

súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

Ústavný súd zo sťažnosti, jej príloh a zo zapožičaného spisu okresného súdu zistil, že napadnuté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 15 P 119/2011 v časti týkajúcej sa rozvodu manželstva bolo právoplatne skončené 25. septembra 2013, keď nadobudol právoplatnosť čiastkový rozsudok z 13. septembra 2013.

Keďže sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu až 25. novembra 2013, t. j. v čase, keď napadnuté konanie v časti rozvodu manželstva už bolo právoplatne skončené, k namietanému porušovaniu označeného základného práva už nemohlo dochádzať a právna neistota sťažovateľky už nemohla trvať, ústavný súd sťažnosť v predmetnej časti v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Predmetom konania pred ústavným súdom je aj rozhodovanie o časti sťažnosti týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a zo zapožičaného súdneho spisu okresného súdu zistil, že odporca okresnému súdu 19. novembra 2013 predložil na schválenie návrh rodičovskej dohody z 18. novembra 2013 podpísanej sťažovateľkou, pričom okresný súd rozsudkom zo 17. decembra 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. januára 2014, predmetnú dohodu schválil.

Ústavný súd poukazuje na to, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 25. novembra 2013, teda v čase, keď sťažovateľka ešte predtým 18. novembra 2013 podpísala rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k maloletým deťom. Uvedenú skutočnosť ústavný súd vyhodnotil tak, že podanie sťažnosti bolo účelové.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že hoci doterajší postup okresného súdu v napadnutom konaní v časti týkajúcej sa rozhodovania o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom nebol celkom bez priet'ahov, ich intenzita s prihliadnutím na všetky okolnosti nedosiahla podľa názoru ústavného súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by bolo potrebné vyhodnotiť ako porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi v nej uplatnenými nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2014